

Recitationsarbejde maatte blive mere almindeligt, end det for Tiden er. At det bliver saa lidt benyttet, antager jeg for en Deel følger af, at Sogneforstanderskaberne ikke selv kunne afholde Recitationer, selv over nok saa ubetydelige Arbejder til Communen, men maae henvende sig derom til Herredsfogden. De foretrakke saa ikke at lade afholde Recitationer over de Arbejder, som udføres for Communen, men at bortaccordere dem underhaanden, idet man derved søger at undgaae den med Bestemmelsen om, at Herredsfogden skal komme tilstede, forbundne Bekostning og Besvær. Men jeg finder, at det ikke er helbigt, at man saa let kan og saa ofte søger at omgaae en Bestemmelse, der er gjældende Lov, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 22 til en ny § 32.

Spørg: Det er allerede fra et Par Sider bragt i Thingets Erindring, at det er Præstens Pligt at antage sig de Unges Undervisning og ligeledes at antage sig de Fattige og Trængende; det er Præstens Pligt ifølge det Embede, der er ham betroet, og ifølge den Ed, som han udtrykkeligt maa aflægge just i saa Henseende. Fra denne Pligt kan nu dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, vissefelig ikke løse ham, hvorledes det end bliver vedtaget her i Forsamlingen. Jeg indrømmer paa den anden Side, at det ikke kan siges at høre med til at opfylde denne Pligt, at han skal være Forretningsfører for Skole- og Fattigvæsenet; jeg maa tværtimod være enig med den høitærede Minister i, at hans Deeltagelse i Fattigvæsenets oeconomicke Bestyrelse snarere kan være til Hindre end til Gavn. Men, idet Thinget vedtager et Lovforslag om Styrelsen af Sognecommunernes communale Anliggender, troer jeg, at det dog vistnok bør have for Dø, saavidt muligt, at bidrage til, at Præsten ikke hindres i, men snarere hjælpes til lettere at kunne opfylde de Pligter, der paahvile ham. Og jeg troer nu, at Vedtagelsen af begge de Endringsforslag, der under Nr. 6 og Nr. 7 ere stillede til § 16, af den høitærede Minister med Hensyn til Skolevæsenet og af den høitærværdige 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (Bindsbøll) med Hensyn til Fattigvæsenet,

vil kunne bidrage til, at det bliver Præsten lettere at varetage den Gjerning, der ifølge hans Embede paaligger ham. Det af den høitærede Minister stillede Forslag om, at Præsten skal have Tilsyn med, hvorledes Undervisningen drives og ledes i Skolerne, og at han skal have dette ikke alene, men i Forbindelse med to af Sogneraadet valgte Skoleforstandere, maa jeg derfor fuldkomment tiltræde. Den Stilling, der ved det andet Endringsforslag, som angaaer Fattigvæsenet, indrømmes Præsten, gaaer jo ikke ud paa at give ham nogen Deeltagelse i Fattigvæsenets oeconomicke Bestyrelse, men der aabnes ham kun en besteden Afgang til der, hvor den oeconomicke Bestyrelse af Fattigvæsenet er samlet, at kunne tale de Fattiges Sag, at kunne gjøre en raadgivende Indflydelse paa den gjældende og efter sit Embeds Medfør og ifølge sin Ed at kunne bidrage. Noget til, at Fattigforførgelsen stier i en christelig Aand. Dersom Forslaget indholdt en Bestemmelse om, at Præsten skulde tage Deel i Fattigvæsenets oeconomicke Bestyrelse, vilde jeg vistnok stemme imod det og ogsaa tilraade det høie Thing at gjøre det; men det forekommer mig, at noget Saadant ikke findes deri; han bliver kun raadgivende; man kan forkaste eller antage hans Raad efter Behag, og han har ingen Stemme, naar man strider til Afstemning, om det Raad, som han har givet, skal eller bør følges. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale begge disse to Endringsforslag, ligesom jeg selv vil stemme for dem.

David: Jeg har tilladt mig med 4 andre ærede Landssthingsmænd at stille et Endringsforslag til § 30, i hvilken Paragraph Sognekens Forpligtelse mod det Offentlige eller Staten omtales. Det paalægges i den Communerne at gjøre Alt muligt for at standse Væleri og Løsgængerer og for at fremme og opretholde god Orden. Skjøndt det unægteligt er Communen, der nærmest har Mytten af saadanne Foranstaltninger, saa kan det dog ikke nægtes, at det ogsaa for Statens Skyld er vigtigt, at Communen tager sig deraf. Det er overhovedet utvivlsomt, at Staten kan paalægge Communerne visse Forpligtelser, og at